

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/112/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119204806
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5119204806.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcu: Mesto Žilina, so sídlom Námestie obetí komunizmu 1, Žilina, IČO: 00 321 796, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Lukášom Bútorom, advokátom so sídlom U. M. XX, A., proti žalovanej: T. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XA/F., A., o vypratanie bytu, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/36/2019-78 zo dňa 01. júla 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 17C/36/2019-78 zo dňa 01. 07. 2020 uložil žalovanej povinnosť vypratať a odovzdať byt č. X vo vchode č. XE. na druhom poschodí, nachádzajúci sa na Ul. V. XXXX/XA v A., v bytovom dome súp. č. XXXX, ktorý je postavený na parcele KNC č. 5433/2 a zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, kat. úz. A., obec A., okres A. a odovzdať ho žalobcovi do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalobcovi proti žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

V odôvodnení konštatoval, že žalobou doručenou súdu dňa 26. 04. 2019 sa žalobca domáhal vypratania bytu č. X vo vchode č. XE. na druhom poschodí, nachádzajúceho sa na Ul. V. XXXX/XA v A., v bytovom dome súp. č. XXXX, postavenom na parcele KNC č. 5433/2 a zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX kat. úz. A., z dôvodu, že žalovaná po ukončení doby nájmu byt neodovzdala žalobcovi a tento bez právneho dôvodu užíva.

Citujúc ust. § 123, § 126 ods. 1, § 676 ods. 1, 2, § 685 ods. 1, § 710 ods. 2, § 712 ods. 9 Občianskeho zákonníka súd žalobe žalobcu vyhovel.

Súd mal za nesporné, že vlastníkom bytu, ktorý sa má vypratať a nachádza sa v obytnom dome, je žalobca a žalovanej v čase rozhodovania nesvedčal žiaden právny titul, na základe čoho by vznikol medzi žalobcom a žalovanou právny vzťah. Žalovanej ako nájomcovi uplynula doba, na ktorú bolo toto užívanie bytu dohodnuté (od 01. 07. 2017 do 30. 09. 2017). Súd bol toho názoru, že došlo k platnému zániku nájmu bytu a po objektívnom posúdení vo vzťahu k povinnostiam nájomcu žalovanej právo na bytovú náhradu nevzniklo, keďže neboli splnené podmienky § 4 zákona č. 189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov súvisiacich s nájmom bytov a s bytovými náhradami. Žalovaná od 01. 10. 2017 po zániku nájomného vzťahu (skončením doby nájmu) predmetný byt bez právneho dôvodu užíva, čím zasahuje neoprávnene do vlastníckeho práva žalobcu. Žalovaná i napriek výzve byt neodovzdala a vzniká jej teda povinnosť byt vypratať a odovzdať žalobcovi, keďže nájom bytu bol dohodnutý na určitý čas.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a žalobcoví, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolanie.

Nesúhlasila s rozhodnutím súdu. Poukázala na to, že s mestom bola stále v kontakte a prisľúbilo jej, že jej bude nájomná zmluva predĺžená každé tri mesiace. Uviedla, že na byte nemá žiadny dlh, riadne si byt platí. Držala sa pokynov mesta a hoci nebola povinná platiť (z dôvodu bankrotu), všetko vyplatila, len aby neprišla o bývanie. Nemá kam ísť, preto nechce, aby jej bol byt zabratý.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolanie žalovanej odmietnuť.

Odvolanie žalovanej podľa žalobcu nespĺňalo zákonné náležitosti, keď žalovaná v odvolaní neuviedla v akom rozsahu rozhodnutie súdu napáda, z akého dôvodu považuje rozhodnutie súdu za nesprávne a čoho sa podaným odvolaním domáha. Žalovaná zároveň neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia súdu, pričom prípadná komunikácia medzi žalovanou a žalobcom ohľadne riešenia jej bytovej otázky, nemá vplyv na skutočnosť, že žalovaná užíva byt bez právneho dôvodu a tým zasahuje do jeho vlastníckeho práva.

4. Žiadne ďalšie podania neboli stranami konania v odvolacom konaní produkované.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie žalovanej bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu vychádzajúc z ust. § 380, § 379 C. s. p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

6. Odvolací súd v prvom rade, v nadväznosti na vyjadrenie žalobcu o absencii zákonných náležitostí odvolania, uvádza, že z odvolania žalovanej je zrejme proti akému rozhodnutiu smeruje, z jeho obsahu vyplýva v akom rozsahu žalovaná toto rozhodnutie napáda (vzhľadom na vyjadrenie žalovanej, že nechce prísť o bývanie je zrejme, že odvolanie smeruje čo do výroku vo veci samej), ako aj dôvody, ktoré ju viedli k podaniu odvolania (nemá žiadny dlh na byte, tento riadne platí). I keď žalovaná v odvolaní neuviedla odvolací návrh, z jej odvolania možno vyvodiť, že sa domáha zamietnutia žaloby. Vo vzťahu k odvolaciemu návrhu odvolací súd však zároveň poukazuje na to, že odvolací súd nie je odvolacím návrhom (čo do spôsobu rozhodnutia) viazaný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, i keď odvolanie žalovanej nie je úplne bez väd, odvolací súd nevidel dôvod pre odmietnutie odvolania žalovanej, keďže tieto vady nebránia prejednaniu veci v odvolacom konaní

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a odvolania žalovanej dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie, spôsobom zodpovedajúcim kontradiktórnej povahe konania, z vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav veci, ktorý následne i správne právne posúdil. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p., preto odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p., konštatujúc správnosť týchto dôvodov, v podstatných bodoch na ne odkazuje.

8. Odvolanie žalovanej vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné, keď žalovaná vo svojom odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

9. V konaní, ktorého predmetom je vypratanie bytu vo vlastníctve žalobcu, ktorý na základe nájomnej zmluvy zo dňa 30. 06. 2017 užívala žalovaná, bolo preukázané, že nájomná zmluva, ktorou žalobca prenajal žalovanej byt, ktorého vypratania sa domáha, bola uzavretá na dobu určitú, do 30. 09. 2017. Uplynutím tejto doby právo nájmu žalovanej k predmetnému bytu zaniklo. Uplynutím doby nájmu, t. j. od 01. 10. 2017, žalovaná nemala právny titul pre užívanie dotknutého bytu, bývala v ňom bez právneho dôvodu, teda neoprávnené.

10. Pokiaľ žalovaná v odvolaní zdôraznila, že svoj dlh na nájomnom vyplatila a nájomné ďalej riadne platí, pre rozhodnutie o žalobe žalobcu v prejednávanej veci nebolo relevantné platenie nájomného, ale

relevantnou bola skutočnosť, že nájomná zmluva medzi žalobcom a žalovanou zo dňa 30. 06. 2017 bola uzatvorená na dobu určitú do 30. 09. 2017 a týmto dňom nájomný vzťah zanikol.

11. Vzhľadom na konštatovaný základný dôvod uloženia povinnosti žalovanej vypratať dotknutý byt (zánik nájmu dohodnutého na dobu určitú) žalovaná nemá právo na bytovú náhradu (§ 4 zákona č. 189/1992 Zb.).

12. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a záverov odvolací súd, keďže v napadnutom rozsudku nezistil pochybenie, rozsudok okresného súdu, vrátane výroku o trovách konania, pri rozhodovaní o ktorých súd prvej inštancie správne aplikoval ust. § 255 ods. 1 C. s. p., ako vecne správny potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca, a to v celom rozsahu, preto mu súd voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)